

Zona de nidificació de l'abellerol (Merops apiaster)

El Pont de Vilomara i Rocafort

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Rocafort
Alçada: 550

Coordenades:

Latitud: 41.69545
Longitud: 1.9396
UTM Est (X): 411762
UTM Nord (Y): 4616506

Classificació

Número de fitxa 08182 - 281
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès

Estat de conservació Bo

Notes de conservació: En algunes zones no és massa apreciat pels apicultors perquè tot i que la seva alimentació és variada, de vegades caça l'abella reina quan surt del rusc o torna de l'aparellament. El rusc d'abelles sense la reina acaba desapareixent.

Protecció Legal

Observacions protecció: Decret 2/2008 de 15 d'abril; Llei 42/2007. Annex IV

Accés Fàcil

Ús actual: Altres

Titularitat Pública

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart - Laura Bosch

Data de registre de la fitxa: dl., 13/08/2018 - 02:00

Descripció

S'ha detectat un gran nombre de nius als torrents i rieres de Rocafort, però també als marges de feixes i camins o corriols de terra, de les propietats del Mas Casassaies, de Ca n'Arbocet, Ca n'Oristrell, de Can Serra de l'església, o Can Prat, on l'abellerol no té por de conviure amb els seus propietaris. Els nius es troben en solitari o en colònies, sempre en els marges o talussos terrosos o sorrencs tous, a la vora de les rieres, dels torrents i de les feixes de cultiu. Consisteixen en uns forats d'un diàmetre no superior als 8 cm i fins a dos metres de fondària, com un túnel, que desemboca en una cambra on posen els ous directament al terra. Tot i que els podem trobar a una certa alçada, no té por de fer els nius a un metre i mig del terra, prop de l'home.

L'abellerol (*Merops apiaster*) és un ocell nidificant estival, restringit als ambients mediterranis. Pertany a l'ordre de les coraciformes i a la família Meropidae. Fa 28 cm de longitud, amb el plomatge de tonalitats vermelles, verdes, grogues i blaves. A la primavera arriba provinent d'Àfrica i de la Índia per a nidificar. A finals d'agost o mitjans de setembre migra igual que ho fa l'oreneta.

La seva alimentació està constituïda majoritàriament per himenòpters, que comprèn alguns dels insectes com ara les formigues, el corc de la cama del blat, i d'altres que atrapa al vol com els borinots, els beierols, les vespes i les abelles, i també les llagostes, les mosques, els grills, els saltamartins, les xinxes, cigales, libèl·lules i espiadimonis. Després de digerir les preses (uns 32 grams diaris), regurgita una petita egagròpila amb les parts indigeribles. El seus depredadors naturals són els rapinyaires i els rèptils com les serps que ataquen directament els nius.

Observacions:

D'acord amb el Decret 148/1992, de 9 de juny de 1992, pel qual es regulen les activitats fotogràfiques, científiques i esportives que poden afectar les espècies de la fauna salvatge, cal una autorització especial per inspeccionar els nius i instal·lar nius artificials de les espècies d'ocells catalogades com a "sensibles" i "molt sensibles".

Bibliografia

ANDINO, Héctor et alii (2005). Atlas dels ocells nidificants del Maresme. Andino, H; Badosa, E; Clarabuch, O i Llebaria, C. editors. Barcelona.

ARDLEY, Neil (1979). Las aves. Editorial Fontalba. Barcelona.

<http://www.ornitologia.org/ca/>

